

Ünnepségek, szakmai rendezvények a látássérültek intézményeiben

Budapesten „20 évvel ezelőtt nyitotta meg kapuit a Római Katolikus Egyház Szeretetszolgálatának Vak Gyermekek Szent Anna Otthona, a Vakok Batthyány László Római Katolikus Gyermekotthona, Óvoda, Általános Iskola jogelődje” – tudatta velünk az a meghívó, mely a 2002. szeptember 19-21-ig tartó rendezvénysorozatra hívta az

érdeklődőket. Az Otthon fennállásának 20 éves évfordulója alkalmából nyílt napot tartottak az intézményben folyó munka bemutatásának céljából. A második napon tudományos ülésen vehettünk részt, melynek során Királyhídi Dorottya: A siket-vakok oktatása, Formanek Tamás: A látás-mozgássérült gyermekek fejlesztése és Buday József-Seres Andrea: Intézményünk gyermekei a diagnózisok tükrében címmel tartották meg gondolatokat ébresztő előadásait. A gyermekek ünnepi műsora feledhetetlen élményt jelentett a résztvevőknek – a csengő gyermekhangok, a zongora apró kezek által történő megszólaltatása, az elhangzott versek – mind-mind arról tanúsítottak, hogy az otthon lakói feledhetetlen élményekkel, tudással gyarapodva hagyják el majd az intézmény falait. A 20-i megemlékezés a Szent Ferenc Sebei Templomban Hálaadó Szentmisével ért véget. Az ünnepség utolsó napján volt diákok, munkatársak emlékeztek az elmúlt időszak örömeire, nehézségeire, s meséltek életük alakulásáról, terveikről.

A következő ünnepség színhelye Debrecen volt – 2002. október 4-én ünnepelték intézetük alapításának 30. évfordulóját. Az egynapos program dr. Matolcsy Lajos,

Hajdú-Bihar Megyei Közgyűlés alelnökének köszöntő szavaival kezdődött, melyet a tanulók „Emlékezz mindenre, aminek örültél!” c. előadása követett. Dicséret és köszönet illeti Háryné Papp Gizellát és Sinay Tibornét a felkészítésért!

Mindezek után kezdetét vehette a szakmai tanácskozás. Így kezdődött...és folytattuk címmel elsőként az iskola nyugalmazott igazgatói – Kincses Gyula és dr. Józsné dr. Pápai Ilona – emlékeztek az igazgatásuk alatt folyó eseményekre. Dr. Zajác Magdolna professzornő az iskola névadóját,

dr. Kettesy Aladárt mutatta be személyes élményein, fotókon keresztül a hallgatósnak. Visszaemlékezés iskolánk szemészeti múltjára – dr. Emődy Judit és dr. Papp Zoltán szemészorvosok elevenítették fel e cím alatt a gyermekek szemészeti ellátásával kapcsolatos tapasztalataikat. Az intézmény jelenéről az iskola igazgatónöje, Nagy Dénesné tudósított, majd „Felnőtté váltunk” címmel volt tanulóikról szóltak Szakács Zsuzsanna és Vékony Sándorné gyógypedagógusok szavai. Az állófogadást követően volt diákokat hívtak kerekasztal beszélgetésre az említett gyógypedagógusok.

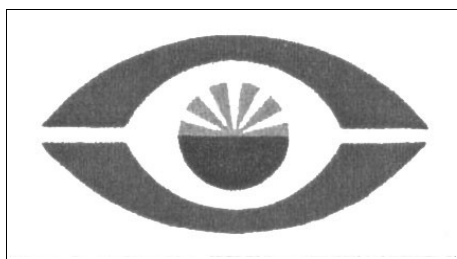
Ismét Budapest: „Semmi sem gondolható el a világon/ Sőt azon kívül sem, amit minden/ Megszorítás nélkül jónak tarthatnánk/ Az egyetlen kivétel a jóakarát” – Immanuel Kant soraival invitált 2002. október 15-re a Fehér bot Nemzetközi Napja alkalmából rendezett kerekasztal-beszélgetésre a Magyar Vakok és Gyengénlátók Országos Szövetsége „Az esélyegyenlőségi törvény tartalommal való megtöltése napjainkig” címmel. A meghívottak között a Belügyminisztérium, a Családügyi, Szociális és Egészségügyi Minisztérium, az Információs és Hírközlési Minisztérium, az GYISM, az Oktatási Minisztérium, az OEP és a sajtó képviselőin kívül a látássérültekkel foglalkozó intézmények vezetői, dolgozói és a szövetség munkatársai szerepeltek. A főbb kérdések, megoldásra váró feladatok a következő témák köré csoportosíthatóak:

- esélyegyenlőség biztosítása az információhoz való hozzáférés terén,
 - az indokolatlan felmentések engedélyezésének kritikája a közép- illetve felsőoktatásban tanuló diákok esetében,
 - a tankönyvellátás zökkenőmentessé tétele/biztosítása,
 - az akadálymentes környezet kialakításának szükségessége (pl. hangjelzések lámpa, szegélyek láthatóbbá tétele),
 - a munkábaállás biztosítása szemléletváltoztatással,
- s még sorolhatnám tovább az apró, a látássérültek életében fontos szerepet játszó mozzanatokot.

Ugyancsak a szövetség szervezésében került megrendezésre Rózsa Dezső „életigenlő” hitvallását bemutató Tövises c. irodalmi délután 2002. október 19-én.

„A gyógypedagógia új feladatai a halmozottan sérült – vak gyermekek nevelés-oktatása és társadalmi integrációja terén” c. konferenciát a Fehér bot Nemzetközi Napja tiszteletére szervezte a Vakok Óvodája, Általános Iskolája, Speciális Szakiskolája, Diákotthona, Gyermekotthona és Pedagógiai Szakszolgálat az Ajtosi Dürer sori épület Nádor termében 2002. október 18-án. Helesfai Katalin igazgatónő köszöntő, bevezető szavait követően különböző társtudományok területének képviselői, illetve az elméleti és gyakorlati szakemberek előadásai hangzottak el. dr. Tóth Péter szülész-nőgyógyász orvos „A fogyatékoság kialakulásának okai a méhen belüli fejlődés során, illetve a szülés idején”; dr. Sebestyén Szilvia neurológus „Tájékoztató a halmozottan sérült – vak gyermekek neurológiai szűrésének eredményéről; Fehér Anna igazgatónő „A mozgássérült-vak gyermekek pedagógiai fejlesztése”; Jankó-Brezovay Pálné igazgatónő „A gyengénlátáshoz társuló fogyatékoságok”; Prónay Beáta tanszékvezető „A gyógypedagógiai tanárképzés megújítása” címmel tartotta

meg előadását a program első részében. Rövid ebédszünet után „A halmozottan sérültek korai fejlesztése” (Bágya Ferencné, igazgatóhelyettes), „A halmozottan sérült kisgyermekkel folytatott óvodai nevelőmunka bemutatása” (Poór Erzsébet igazgatóhelyettes és kollégái), a Siketvakok nevelése-oktatása (Királyhídi Dorottya, Toldi Annamária) témák kerültek napirendre. A gyakorlati életet bemutató előadások, videofilmes demonstrációk betekintést nyújtottak a halmozottan sérült általános iskolás gyermekek fejlesztési lehetőségeibe is a következő területeken: – súlyosan halmozottan sérültek kommunikációs megsegítése (Szücsné Göblyös Erika); – egyéni fejlesztési terv (Tóth Mónika); – önkiszolgálás, mozgás-, tájékozódásnevelés (Katzenbach Jolánta); – speciális terápiák (Pánni Róbert, Koczog Hajnalka); – munkaszervezés, szupervízió, team-szemlélet (Katona Krisztina). A program befejező részében Bahunek Anna a „Munkára felkészítés, készségfejlesztő szakiskola a halmozottan sérültek számára”, Dérczyné Somogyi Vera „A szülővel való együttműködés lehetőségei, formái” címmel mutatták be az ezeken a területeken folyó munkát. A rendezvény hozzászólásokkal és Helesfai Katalin zárszavával ért véget.

2003. Az új év első jubileumi rendezvényének Budapestén, a Gyengénlátók Általános Iskolája, Diákotthona és Pedagógiai Szakszolgálatra adott ott-hont. Az ok: 75 éves a gyengénlátók oktatása illetve 25 éves az utazótanári tevékenység. A kettős ünnepségre 2003. március 28-án került sor. A délelőtti programok az intézmény szakmai

munkájába engedtek betekintést – fejlesztő foglalkozásokat láthattunk a következő témakörökben: – német nyelv, – földrajz, – testnevelés, – számítástechnika, – matematika, – látásnevelés, – olvasástechnika fejlesztése, – dyslexia reedukáció, – mentálhigiéné, – Braille, – képességmérés első osztályosoknál. A kiállítások, tablók megtekintésével bepillantottunk a múltba és tájékozódhattunk a jelen eseményeiről (a dolgozók táblója, gyermekrajzok, régi és új képek, különböző tantárgyak tanítása/tanulása során használt eszközök, történelmi összeállítások, stb.). A gyermekek és a pedagógusok munkájának eredményeivel feltöltődve hallgathattuk meg Jankó-Brezovay Pálné bevezető, köszöntő szavait, az ünneplők köszöntését, majd a Kovács Csongor Alapítvány kitérítettségével ismerkedhettünk meg. A délelőtti program méltó zárásaként a gyermekek műsora következett, mely értük-róluk szólt: énekeltek, szavaltak, elmondták gondolataikat....

A délutáni program az állófogadást követte, melynek során szakmai előadások hangzottak el. Paraszky Sára: A gyengénlátók első önálló iskolájának szakmai tevékenységét mutatta be, majd dr. Csabay Lászlóné 1978-ról, az utazótanári szolgálat létrehozásának idejéről szólt. A gyengénlátók integrációjának elvi és gyakorlati problémáit, a megoldás lehetőségeit mutatta be Vargáné Mező Lilla. Dr. Csocsán Lászlóné „Víziók vagy Eurovíziók – elmélkedés a gyengénlátók pedagógiája jövőjéről” címmel vetítette elénk a várható változásokat/változtatásra váró területeket. Solveig Sjøstødt

az ICEVI tanártréning programjába engedett betekintést. Rövid szünet után Hódi Mariann: A gyengénlátó gyermekeket nevelő családok jellemző gondjairól tudósított egy felmérés eredményeinek ismertetésével, majd Olajos Györgyné szervezésében „Volt és sikeres diákjaink bemutatkozása” következett. A szakmai, jubileumi program zárásaként Jankó-Brezovay Pálné „Iskolánk jövője – elvi és gyakorlati lehetőségek” című „hangos” gondolkodása hangzott el, melyet a zárásó követett.

2003. április 30., szerda – ismét az Ajtósi Dürer sori épületben gyűlt össze az a népes „tábor”, akiket egy olyan égetően fontos témának a megbeszélése vonzott, mint a látássérültek rehabilitációs központjainak létrehozása. A munkaértekezletet Helesfai Katalin igazgatónö bevezető mondatai nyitották meg. Az I. részben tájékoztató előadások sorát hallhatták a résztvevők: Korai fejlesztés (Molnár Béláné); A gyengénlátó gyermekek integrációja (Jankó-Brezovay Pálné); A vak gyermekek integrált nevelése-oktatása (Dérczyné Somogyi Veronika); Szakképzés és munkábaállítás (Szilágyi Vera); A munkaügyi központokban működő rehabilitációs csoportok (Lechnerné Vadász Judit). Sajnos „A vakok elemi rehabilitációja” téma előadója (Bors Lajosné) egyéb elfoglaltságára hivatkozva nem tudta megtartani előadását.

A II. részt Prónay Beáta> Integrációs és rehabilitációs szakemberképzés c. előadása nyitotta meg, s dr. Szőke László folytatta a MVGYOSZ érdekvédelmi és rehabilitációs tevékenysége bemutatásával. Az új kezdeményezések a látássérültek megsegítése terén külföldön és itthon c. részben Prónay Beáta a Holland példáról, Mihalovics Jenő a kaposvári Regionális Módszertani Központtól, Falusiné Kovács Livia a szegedi Odú Korai fejlesztő és Integrációs Központban folyó munka eredményeiről, nehézségeiről, alakulásáról beszélt, majd a Látótér – (Bíró Csaba), a Vízus – (Cseke Vanda) és a Motiváció Alapítvány (Fodor Ágnes) képviselői tájékoztatták a hallgatóságot az egyes alapítványok tevékenységéről, céljairól – feladatairól.

A III. részben kerekasztal-beszélgetés folyt a társadalmi integrációt segítő megoldási lehetőségekről. A tanácskozás eredményeképpen megfogalmazásra kerültek azok a feladatok, azok a személyi szükségletek, melyek a regionális centrumok szolgáltatásainak ellátásához nélkülözhetetlenek bizonyulnak. Álljon itt néhány példa ízelítőül: korai gondozás; képzési kötelezettek helyi ellátása; az utazótanári státuszok; segítő szakemberek számának növelése – az ellátás kiterjesztése a középis-kolás korosztályra; az elemi rehabilitációs feladatok ambuláns ellátása a felnőttkorban megvakultak számára; segédeszközök bemutatása; kölcsönzése,....

Végül szeretnénk kifejezni elismerésünket az intézmények minden dolgozójának, diákjának a színvonalas, eseményekben gazdag, szakmailag előremutató programok megszervezéséért!

dr. Földiné Angyalossy Zsuzsa